

LIAUDIES BALSAS

KANADOS LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS

The PEOPLE'S VOICE, Lithuanian Weekly, Published by the Lithuanian Press Association, 160 Claremont St., Toronto 3, Ontario
Second Class Mail, Registration Number 1657

Kaina 10¢

Nr. 33

Penktadienis, Rugsėjo (September) 12, 1969, Toronto, Ontario

M E T A I XXXVIII

Parlamento Nariai Susirūpinę, kad Kanada Neprarastų Teisių Šiaurėje

OTTAWA. — Ian Watson, liberalas parlamento narys iš Laprairie distrikto, pirmininkas Parlamento Komiteto Indijonų Reikalams ir Šiaurės Vysyti, pareiškė, kad Kanadai reikia aiškiai pasisakyti, jog vandens keliai šiaurėje, Arktiko srityje, priklauso Kanadai.

Sis klausimas atsirado, kai amerikinė aliejaus kompanija pasiuntė didžiulį tankerį Manhattan Kanados teritorija. Norima atidaryti kelią, kad visus metus būtų galima gabenti aliejų į JAV iš Alaskos. Numatoma statyti tankerius po 250.000 tonų.

Watsonas ir kiti 10 komiteto narių, liberalų, konservatų ir naujų demokratų, buvo nusikridę į šiaurę, aplankė Manhattaną, plaukiantį tarp kelių tarp Kanados Arktiko salų. Manhattan yra 115.000 tonų tankeris ir lengvai laužiasi kelia per ledus.

Toks Watsono pareiškimas rodo, jog yra jaudinama, kad amerikiečiai gali nepripažinti Kanadai kontrolės toje srityje, elgtis savavališkai.

Bet yra ir abejojančių, kad Manhattan pasieks Alaską. Girdi, tolimiausia jis galės nuplaukti iki iki Herschel salos, Kanados pakraštyje, iš kur dar 300 mylių iki aliejaus šaltinių Alaskoje.

Libijos Režimą Greit Pripažįsta

TUNIS. — Neilgai truko ir didžiosioms jėgoms apsigalvoti, kas liečia naują Libijos režimą.

Tarybų Sąjungai, pasekus arabų šalis, kurios tuojau pripažino naują Libijos režimą, ji pripažino ir JAV, Britanija, Francija ir Italija.

Libijos naują valdžią paskelbė, kad paleisti visi politiniai kaliniai. Neskelbiama, kiek tų politinių kalinių buvo, bet užsienio manoma, kad jų buvo keli šimtai.

Nuverstas nuo sosto karalius Idris dabar Graikijoje. Jis esą nusistatęs grįžti į Libiją jei ne kaip karalius, tai nors kaip paprastas pilietis.

Prieš antrą pasaulinį karą Libiją valdė Italija per 30 metų.

Be abejonės, tas paaikšės tik tai tuomet, kai Manhattan atliks savo kelionę. Ar jis bandys plaukti toliau už Herschel salos, šiuo tarpu neaišku.

Manhattan plaukė į šiaurę vandenimis tarp Kanados ir Grenlandijos. Buvo sustojęs amerikiečių bazėje Thuloje, Grenlandijoje. Iš ten jis plaukia į vakarus tarpusaliais, Lancaster Sound, Barrow Strait, Viscount Melville Sound į Beaufort jūras, kur pasuks į pietus į Herschel salą.

Kanada neturėtų trukdyti amerikiečiams naudotis tuo keliu, sako Watson, bet turi kontroliuoti, žiūrėti, kad nebūtų užteršimų ir t. t.

Palaidojo Šiaurės Vietnamo Lyderį

HANOI. — Čia buvo iškilmingai dalyvaujant daugelio šalių komunistų ir vyriausybės atstovams, palaidotas šiaurės Vietnamo prezidentas ir išsilaisvinimo lyderis Ho Chi Min. Jis mirė širdies priepuoliu, sulaukęs 79 metų amžiaus.

Tarybų Sąjungai atstovavo premjeras A. Kosyginas.

Ho Chi Mino lavonas buvo pašarvotas Ba Dihn Halėje, kur aplankė jį dešimtys tūkstančių vietnamiečių. Virš 70 vainikų ir buketų buvo padėta nuo organizacijų ir užsienio atstovų.

Buvo per garsiakalbius perduodamos užrašytos vėlinio kalbos, jų tarpe ir paskelbimas Vietnamo nepriklausomybės.

NESUTIKIMAS ST. LEONARD RAJONE

MONTREAL. — Šio distrikto anglai ir kiti, kurie nori savo vaikus mokinti anglų kalba, nutarę neleisti savo vaikų į pradinę mokyklą, kuriose bus dėstoma francūziškai.

Apšvietos taryba, kuri nori visai išstumti iš mokyklų anglų kalbą, sutinka įvesti mokyklose anglišką pamoką, bet anglų kalbos šalininkai, kurių tarpe esą daugiausia italai ir kiti atelviai, atmetą tokią francūzų nuolaidą.

NUMIRĘ SENATORIUS E. MCKINLEY DIRKSEN

WASHINGTON. — Numirė senatorius Everett McKinley Dirksen, žinomas kaip karo vagnų užtarėjas, sulaukęs 73 metų amžiaus.

Jis buvo respublikonų senatorių lyderis senate, kur republikonai turi 43. Dabar turės išsirinkti kitą lyderį.

Demokratai senate turi 57.

Nori Peržiūrėti JAV ir Japonijos Santykius

SHIMODA. — Čia įvyko JAV ir Japonijos politikierių, biznierių ir akademikų pasitarimas, kuriame buvo priimtas sprendimas, kad Japonijos ir JAV santykiuose turi būti padarytos pakaitos.

Kol kas JAV ir Japonijos santykiai nelabai daug pasikeitę, nors daug laiko praėjo nuo pabaigos karo. JAV vis dar traktuojančios Japoniją kaip pralaimėjusią karą.

Buvęs JAV ambasadorius Japonijoje Reischauer sako, kad japonai linkę už visus negerumus kaltinti JAV, kas sudaro didelį pavojų. Prie to, japonai jau nebelaukia JAV dominuojančia jėga Azijoje.

Giriasi Gausią Paramos iš JAV

TORONTO. — Building Trades Taryba, kuri veda karą prieš neprigulmingą uniją, pranešė, kad Washingtonas prizadėjęs duoti finansinę paramą. Numatoma, kad kova bus gana ilga.

Taryba mokėjo teamsteriams po \$20 į dieną, kad tik nevežtų cemento į statybas.

Statybų kontraktoriai planuoja skusti teamsterius už nelegalų streiką, o neprigulmingos unijos vadovai — Building Trades Tarybą.

Kas sakė, kad Kanadoje žmonės turi laisvę prigulėti, kam nori? Štai grupė darbininkų, ne pasitenkinę vadais, nutarė atsiskirti, o ko jie susilaukė? Prieš juos traukiamas į kovą net Washingtonas.

Išlaisvinti Kovotojai Tęs Kovą už Laisvę Brazilijoje

MEKSIKOS MIESTAS. — Čia iš Brazilijos pribuvo 15 Brazilijos politinių kalinių, kuriuos Brazilijos partizanai išvadavo gan keistu būdu. Jų tarpe yra komunistų ir studentų lyderiai, buvę įkalinti už veiklą prieš Brazilijos reakcinę vyriausybę. Visi pareiškė reporteriams, kad jie nesustos kovoje už Brazilijos žmonių laisvę.

Šiuos politinius kalinius išvadavo partizanai dar negirdėtu būdu. Jie pasigavo gatvėje (kidnapino) Jungtinių Amerikos Valstijų ambasadorių Brazilijoje, C. Burke Elbrick, ir paslėpė. Po to jie paskelbė, kad ambasadorius bus paleistas tik

Šiaurinėje Airijoje Taikos Dar Nėra

BELFASTAS. — Čia vėl atsinaujino kovos. Vienas asmuo užmuštas, kitas sužeistas. Britanijos armija bando pašalinti barikadas gatvėse, palaikyti taiką tarp katalikų ir protestonų, bet iki šiol dar neatsteigė taikos.

Armija pastojė kelią 3.000 protestonų, kurie norėjo maršuoti į katalikų distriktą. Protestonai ir katalikai svaido vieni į kitus gazolino bombas, akmenis. Protestonai ir katalikai gazolino bombomis padegė aštuonis pastatus, jų tarpe vieną viešbutį.

Ekstrimistai buvo užgrobę 15 autobusų dėl barikadų.

Armija labai užrūstino protestonus, apšaudydama juos ašarinėmis bombomis.

Vienu žodžiu, Šiaurinės Airijos broliai Kristuje elgtasi visai nebrolaiškai.

ATSISAKO PRIIMTI BLACK POWER NARI

LONDON. — Britanija pasiuntė atgal į Egiptą JAV Black Power veikėją Robert Williams, kadangi nei viena oro linija nesutiko įsileisti į savo orlaivį ir perkelti į JAV.

Jis buvo atvykęs čia iš Egipto, egiptiečių orlaiviu.

Williams pabėgo iš JAV prieš 8 metus, kuomet buvo norima jį telsti už kidnapinimą.

tai po to, kai Brazilijos vyriausybė paleis iš kalėjimų 15 politinių kalinių ir leis jiems išvykti į užsienį.

Brazilijos diktatoriai, aišku, buvo priversti gelbėti Dėdės Samo atstovą. Jeigu kurios kitos mažesnės šalies žmogus būtų pakliuvęs į tokią bėdą, gal būtų nepaisę, bet Dėdės Samo negalima užrūstinti. Jie paleido išvardintus politinius kalinius, tačiau siūsdami orlaivius į Meksiką surakino jų rankas, surakino vieną su kitu, kaip baisiausius kriminalistus. Nors tuo parodė savo neapykantą tiems žmonėms.

Išvadotųjų tarpe yra O. Pinto, buvęs Brazilijos oro jėgų seržantas, G. Bezerra, Brazilijos komunistų partijos lyderis, kurs išbuvo kalėjime virš 5 metų, J. Dirceu de Oliveira, uždarytos studentų organizacijos prezidentas, ir kiti.

Visi buvę politiniai kaliniai pareiškė pasiryžimą grįžti į Braziliją ir tęsti kovą už Brazilijos žmonių laisvę.

Bezerra pareiškė, kad dabartinė Brazilijos vyriausybė yra fašistinė JAV kapitalistų tarnaitė.

Tarp išvadotųjų yra ir Palmeira, 24 metų amžiaus, senatoriaus Palmeiro sūnus.

Buvęs Vyskupas Pike Atrastas Nebegyvas

JERUZALIMAS. — Ieškotojai surado buvusio JAV episkopų vyskupo Dr. James Pike lavoną nelabai toli nuo tos vietos, kur jo automašina stovėjo. Manoma, kad jis mirė nuo troškulio ir karščio.

Jis su žmona važiavo automašina ieškodami tiesos apie Kristų. Jie paklydo, mašina sustojo dykumoje, kur buvo virš 100 laipsnių karščio. Jie ėjo pėsti, bet jam pasidarius silpna, žmona viena pasileido ieškoti pagalbos. Ji pasiekė pagalbą, bet ta pagalba nebesuspėjo surasti vyskupo gyvo.

Pike buvo kontroversinė asmenybė. Jis netikėjo į nekaltą prasidėjimą, į trejybę ir daug kitų krikščionių dogmų. Iš kitos pusės, jis sakė, būk jis susikalbėdavo su savo sūnaus siele. Sūnus nusižudė užsienyje.

IŠ LIETUVOS

(Iš A. Kobišaičio laiško)

Didžiai gerbiama jurbarkietė, brangi tautiete, Petrė Bendžaitiene!

Esu labai sužadintas Jūsų laiško ir tų nuostabių žodžių, kuriais Jūs atsielipėte apie mane, mūsų kolūki, apie visus kolūkiečius. Didelis, didelis ačiū Jums už tai, kad nepamiršote savo žemiečių. Mes, gyventantieji Jūsų tėvų ir senelių, Jūsų gerbiamųjų giminių gražioje Nemuno senelio žemėje, nedarome Jums gėdos. Visi kaip vienas dirbame, plušame ir šventai mylime savo gimtąją žemę. O ji mūsų visų rankų išjudinta kasdien gražėja, kasmet jos laukai brandina turtingesnius ūerlių, o ją dirbantys žmonės kasmet vis gausiau atlyginami.

Jums išvykus iš brangios gimtinės, mes nesėdėjome sudėję rankas, o visi kibome į darbą. Kaip aš, taip ir kiekvienas kolūkietis gerai supranta, kad žemė mėgsta darbščias rankas, jų šilumą, ir tik tiems, kurie ją savo rankomis šildo, ji gausiai atsilygina.

Mes idėjome daug darbo nusausindami drenažu daug žemės apie Dainių durpyną ir šioje žemėje, 300 hektarų plote, įrengėme geras kultūringas ganvklas. Žodžiu, ten, kur anksčiau pempės ir gandrai gyveno, dabar ganosi penkių šimtų melžiamųjų karvių veislinė banda, banguoja vešlūs javai. Nors nepatogu, bet turime Jums kuo pasigirti.

Pastaraisiais metais mūsų kolūkiečiai šauniai padirbėjo. Užpėnai mūsų ūkis iškovavo vieną iš geriausių respublikos ūkio vardą ir buvo apdovanotas Sąjungine žemės ūkio profsąjungos Raudonąja vėliava ir stambia pinigine premija.

Mūsų ūkis taip pat dalyvavo Visasąjunginėje Liaudies ūkio pasiekimų parodoje ir buvo apdovanotas pirmojo laipsnio diplomu, o mane, kaip jau Jūs žinote, aukso medaliu.

Tad toks visų mūsų kolūkiečių nuoširdaus darbo įvertinimas.

Pėnai mes iš kiekvieno hektaro grūdinių išauginome po 2,

700 kg. (27 centneriai. — Red.) javų. Taip, kad vos sutalpino-me į sandėlius. Apart sunaudojimo vidaus ūkio reikalams, mes kasdien pardavėme valstybei po 4,700 kg. pieno ir po 850 kg. mėsos.

Šiais metais javai ir bendrai derliai atrodo labai gražiai, dar tokių gražių pasėlių neaugino Kalnėnų ir Dainių žemės.

Senieji kalniečiai ir dainiečiai neprisimena, kad šios žemės kada nors būtų auginusios tokius puikius javus. Mūsų kolūkiečiai tvirtina, na, žinoma, mes matome, kad iš vieno ha tikrai prikulsime ne mažiau kaip po 3,000 kg. grūdų. Šiuo metu mes kasdien parduodame valstybei po 900 kg. mėsos ir po 6,000 kg. pieno. Šiais metais mėsos ir pieno pagaminsime žymiai daugiau, nes tam turime didelius rezervus.

Nemažai per tą laiką mūsų kolūkiečių persikėlė iš vienkietų į gyvenvietes ir pasistatė gražius mūrinius namus. Šioje gyvenvietėje statomi dideli gražūs kultūros namai, su administraciniu pastatu. Mes norime, kad kalniečiai ir dainiečiai turėtų kur praleisti laisvalaikį. Juk mūsų šaunūs kolūkiečiai ir kolūkietės moka ne tik šauniai dirbti, bet dar šauniau linksmintis, dainuoti liaudies dainas ir šokti liaudies šokius. Pereitais metais mūsų saviveiklininkai, kuriems vadovauja Greičiaus Jono žentas, Danutės vyras, o Jonas irgi dalyvauja, iškovoję respublikinėje apžiūroje antrą vietą. Tai irgi džiugus rezultatas mūsų kultūrinio gyvenimo fronte.

Tai tiek trumpai apie mūsų kolūki ir dalį pasiekimų paskutiniaisiais metais. Dabar keletą žodžių apie save.

Aš per šiuos metus taip pat nesėdėjau rankas sudėjęs. Nors jau einu penkiasdešimtuosius metus ir sekančiais metais gegužės 3 d. švėsiu penkiasdešimtmetį, bet priverčiau save mokytis vakarais, o kartais net ir naktimis, nes dienomis reikėjo dirbti, ir galiu pasigirti, kad mano triušas ir nemigo naktys nenuėjo veltui. Šių metų vasa-

Kretingoje veikė liaudies meno paroda. A. Tumėno nuotraukoje: šimtamečių parodos svečius sveikina mažieji miesto gyventojai.

Paslaptingas Miegas

„Kartą tėvelis pasakojo, kad jis cirke matė, kaip artistas pasisaukia į sceną žmones ir ten pat, visų akivaizdoje, juos užmigdo. Užmigdytieji tada daro, ką artistas paliepia. Ar tai cirko pokštas, ar tikrai žmogų šitaip galima užmigdyti?..“

(Iš laiško redakcijai)

Apie dar įdomesnį įvykį neseniai rašė mūsų spauda. Vienas vengrų šachtininkas nežinojo, nei kur jis gimė, nei kas jo tėvas. Budamas trejų metų, jis per karą pateko į Vengriją, kur buvo gerų žmonių priklaustas ir išaugintas. Greitai jis pamiršo gimtąją kalbą, net vardą. Neseniai gydytojai jį užmigdė, ir jis staiga viską papasakojo: kas jo tėvas, kur jis gimė, pasakė savo tikrąjį vardą...

Gydytojas V. Raikovas pasikviečia tris žmones. Po trumpo pauzės jis ima juos migdyti. Po to jaunuoliui sako:

„Tu — Repinas. Tu — Repinas. Piešk...“

Jaunuolis palma pieštuką ir paklusniai ima piešti 19-to amžiaus gale gyvenusios garsiosios artistės Komisarževskajos portretą, lygiai tokį, kokį nupiešė Repinas.

O merginai sako:

„Tu — Rachmanin o v a s. Skambink...“

Ir mergina, kuri vos-ne-vos moka groti rojaliu, ima skambinti vieną sudėtingiausių Rach-

mano mėnesį apgyniau diplominį darbą ir tapau diplomuotu agronomu. Žodžiu, dabar negėda pažūrėti mūsų kolūkiečiams į akis, o antra — niekas nesaikys, kad kolūkiui vadovauja koks nemokša. Žmona dirba buhalterė, dukra baigė Vilniaus universitete ekonomikos fakultetą ir dirba Vilniuje, o sūnus, atitarnavęs tarybinėje armijoje, baigia mokslą. Tai tokios mano šeimos asmeninės naujienos...

Jurbarkas, Gegužės Pirmosios kolūkis.

maninovo kūrinijų...

Belieka pakartoti laiško autoriaus klausimą: ar tai pokštai, ar tikrai galima šitaip užmigdyti žmones, priversti juos prisiminti tai, ką jie buvo pamiršę, tapti „repiniais“ ir „rachmaninovais“?

Šiuos klausimus pakartojo me žymiam respublikos psichoneurologui docentui Napoleonui Indrašniui. Gydytojas patvirtino:

„Galima. Toks miegas vadinamas hipnoze. Jo metu žmogus tikrai gali parodyti nepaprastų sugebėjimų, gali atlikti darbus, kurių pats niekad nėra daręs. Toks miegas ypač padeda mums, gydytojams.“

Atėjo kartą pas mane tėvas su dukra. „Daktar,“ tarė tėvas, „mano dukra jau 4 mėnesius žagsi. Viskuo gydėm — ir vaisiais ir gąsdinimu, bet niekas nepadeda.“

Nutariau išmėginti hipnozę. Pasodinau žagsinčią merginą į patogią kėdę, liepdamas atsilauduoti, giliai ir ramiai kvėpuoti, stengtis nieko negalvoti. Mergina klusniai vykdė mano paliepimus.

„Jūs apima snaudulys. Taip tęsis pusvalandį, bet jūs viską girdėsite, nes jums reikia girdėti mano žodžius...“

Po kelių minučių ligonė ėmė snausti, o po dešimties perėjo į savotišką hipnozės būklę. Ši būklė nepanašai į nakties miegą: mergina girdi žodžius, vykdo paliepimus.

„Pakelkite kairiąją ranką!“ paliepiu.

Ji pakelia ir laiko tol, kol paliepiu nuleisti. Snaudulys visą laiką gilėja, bet mano žodžius ji girdi. Ateina vadinamasis „vaškinis lankstumas“ — mergina pasidaro sustingusi, lyg stabo ištikta.

„Jūs dabar girdite radijo muziką. Pasakykite, ar girdite?“

„Ligonė ima pasakoti, ką ji girdi, nors iš tikrųjų jokia muzika negroja. Paskui jai sakau, kad prie durų stovi vilkas, ir ji

ima pasakoti, kaip vilkas atrodo (iš tikrųjų jokio vilko nėra). Aš sakau, kad įduriu į ranką adata, bet ji nejaus skausmo. Įduriu (žinoma, adata sterili), bet mergina rankos nė nebando atitraukti, ji nejaucia sgausmo. Paskui sakau:

„Po šio seanso jūs būsite sveika. Žagsėjimas praėina, toliau nebegali žagsėti. Matote, tapote visiškai sveika...“

Kai ligonė buvo pažadinta, ji jau nebežagsėjo. Ji visiškai pasveiko.

Tai labai paprastas pavyzdys. Tenka gydyti ir daug sudėtingesnių susirgimų. Hipnozės metu žmogus tarsi suskyla į dvi dalis: vienas „aš“ miega, o kitas „aš“ budi. Budi ta psichikos dalis, kurios mes paprastai gyvenime lyg nepastebime. Tai vadinamoji pasąmonė. Ji daug platesnė ir gilesnė, negu mes įpratę manyti. Joje slypi pačios giliausios mūsų asmenybės sferos, iš kur plaukia, pagal V. Lenina, „savaiminis žmogaus vystymasis“, tobulėjimas, jo tikrieji polinkiai, sugebėjimai. O jie yra be galo dideli. Mokslas įrodė, kad žmogaus smegenyse tarsi užrašoma visa, ką jis kada nors matė, girdėjo arba išgyveno. Tik daug kó mes neprisimename, tai pasilieka užrašyta „ilgalai-kėje atmintyje“.

Kai žmogus užmigdomas hipnozės būdu, ši atminties dalis tarsi atgyja. Tada visai nesunku atsiminti net tolimiausius vaikystės įvykius (taip juos atsiminė vengrų šachtininkas), pažodžiui pakartoti kad ir prieš dešimtį metų skaitytą knygą, žmogus, neturintis muzikinio pasirengimo, gali groti Rachmaninovą, kurį nors kartą yra girdėjęs.

Hipnozė padeda giliau pažvelgti į žmogų, visapusiškai pažinti dar taip mažai nežinomas žmogaus psichikos sferas. Gal kada nors ji padės praplėsti žmogaus sugebėjimus, pagerins jo atmintį. Apie tai labai rimtai svajoja daugelis pasaulio gydytojų.

(Lietuvos Pionierius)

SAIGON. — JAV komanda prisipažino, kad 3 JAV helikopteriai buvo įsibrovę į Kambodijos teritoriją.

Vieną helikopterį nušovus, amerikiečiai pasiuntė dviem helikopteriais kariuomenę, kuri kovėsi su anos pusės kariuomene, matyti, kambodiečiais.

PITTSBURGH. — Buvo suimtos 25 merginos, kurios protestavo prieš karą apsinuogindamos krūtis ir ragindamos studentus aplieisti klases.

TORONTO. — Building Trades Council pasiuntė į Washingtoną savo menedžerį prašyti 24 unijų bosų pinigų kovai prieš neprigulmingą uniją.

Tarybai pritrūko pinigų, nes teamsteriams, kurie naudojami prieš tos unijos narius, reikia mokėti po \$20 į dieną.

IŠ

Kai Ontarij mė įstatymą, būtų steigiamės pradines bent 10 tėvų buvo manoma šimtai tokių pradines mok panašaus neat Tik dvieju buvo atidarytės sės, Burlingto je.

Toronte įvykys darbin Building Tr kurio priklaus tautinių staty vo pajunges prieš neprig formų darbin

Teamsteria bas, cemento priversti nepr narius pasidu unijoms. Vier šymo įmonėj bomba.

Kontraktor kooperuoti su Council, atro kas prieš nei turinčią 170 nepavyks.

Niekad K nebuvo taip mas visokių tojų ir kitok kai kam tas Praėjusią Dorval aeroc ėmė hašišo moteris iš To nėjama.

„Liaudies Lietuvoje iš meratir kain

Dienraš mas „Sportas“ — \$2.95 riu“ — \$1.5 kartu į save

Mėnesis

„Genys — 3.00; „Mokslas ir \$9.50; „Mūsų galė“ — \$5. kykla“ — \$ tos“ — \$2.5

Du kar „Švytu mėnesį išleic

Kai ku ti ir pavieni egzempliori

Pusmė gegužės mė

Užsaky

Liaudies P

Lietuviai, kurie atostogoms ar kitais reikalais važiuojate į Miami, Fla., patariame atsilankyti į Lietuviių Socialį Klubą. Čia kiekvieną sekmadienį 1 val. dieną yra duodami geri pietūs už žemą kainą. Po pietų, šokiai, susitikimai ir svečiavimasis.

Kuriems reikalingos informacijos gavimui kambarių vietiniai klubo nariai, tikime, patars jums kaip ir kur juos gauti.

Klubo adresas:

Lietuvių Socialis Klubas

2610 Northwest 119th Street

Miami, Fla. 33167

Telefonas: 688-4161

IŠ KANADOS GYVENIMO

Kai Ontarijos seimelis priėmė įstatymą, nurodantį, kad būtų steigiamos francūzų klases pradinėse mokyklose, kur bent 10 tėvų paduos prašymą, buvo manoma, kad bus įsteigta šimtai tokių klasių Ontarijos pradinėse mokyklose, bet nieko panašaus neatsitiko.

Tik dviejuose distriktuose buvo atidarytos francūzų klases. Burlingtone ir Kitcheneryje.

Toronte įvyko labai negražus įvykis darbininkų tarpe.

Building Trades Council, prie kurio priklauso keletas tarptautinių statybininkų unijų, buvo pajungęs Teamsterių uniją prieš neprigulmingą cemento formų darbininkų uniją.

Teamsteriai pikėtavo statybas, cemento firmas, norėdami priversti nepriklausomos unijos narius pasiduoti tarptautinėms unijoms. Vienoje cemento maišymo įmonėje buvo išsprogdinta bomba.

Kontraktoriams atsisakius kooperuoti su Building Trades Council, atrodo, kad šis streikas prieš neprigulmingą uniją, turinčią 1.700 narių Toronte, nepavyks.

Niekad Kanados istorijoje nebuvo taip paplitęs naudojimas visokių akstintojų, raminotojų ir kitokių narkotikų. Mat kai kam tas duoda gerą pelną.

Praėjusią savaitę Montreale Dorval aerodrome policija paimė hašišo už \$75.000. Viena moteris iš Toronto buvo klausinėjama.

Narkotikai baisią žalą daro jaunimui. Dažnai jie tiek tu narkotikų prisikemša, kad reikia gabenti į ligoninę.

Montreale, St. Leonardo distrikte, įvyko susirėmimas tarp italų ir francūzų. Anglų kalbos pašalinimo iš mokyklų šalininkų lyderis R. Lemieux buvo ligoninėn nuvežtas, kai vienas iš jo priešų tvojto jam per galvą kėde.

Štai prie ko veda siauras šovinistinis nacionalizmas. Jeigu Kvebeko valdonai nepastos kelio tokiam šovinizmui, tai Kvebeke užvirs kova, kuri daug žalos padarys.

Nova Scotija, New Brunswick ir Prince Edward Island, trys rytinės provincijos, sudarė komisiją pastudijuoti apsvienijimo galimybes.

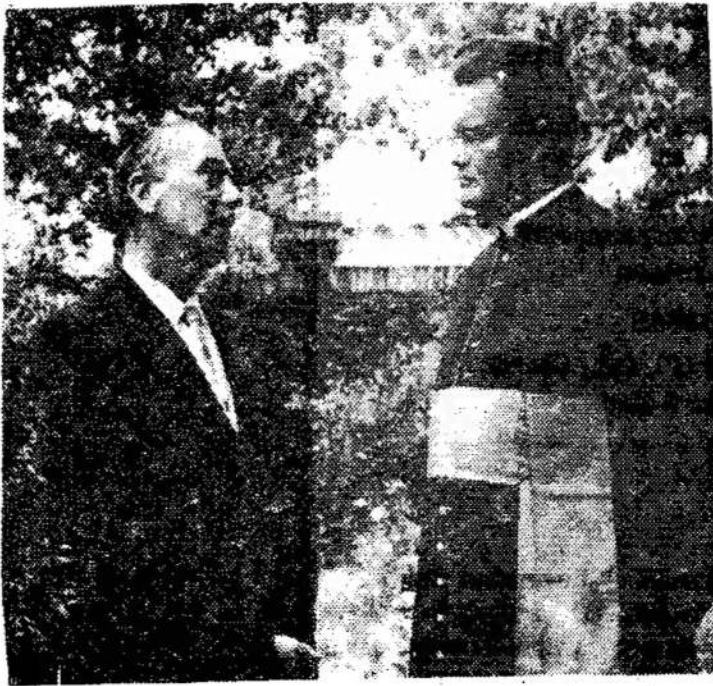
Bet vienas konservatas politikierius, Robert Coates, pareiškė, kad būtų buvę geriau studijuoti atsiskyrimą nuo Kanados ar prisijungimą prie Jungtinių Valstijų.

Iš tikrųjų, atrodo būtų geriau, jei tos neskaitytos provincijos susijungtų.

Kvebeko provincijoje susektas nemažas eikvojimas labdaros pinigų. Suimti keli aukšti pareigūnai.

Sakoma, kad vagystės apima šimtus tūkstančių dolerių.

LA PAZ. — Bolivijos vyriausybė įsakė užsienio aliejaus kompanijoms aprūpinti veltui šalį natūraliomis dujomis.

Diocelijos valdytojas prelatas Česlovas Krivaitis pokalbio metu su "Vilnius" redaktoriumi S. J. Jokubka.

Su Vilniaus Vyskupijos Valdytoju

S. J. Jokubka

Viešint Lietuvoje nėra jokia naujiena susitikti su kunigais. Jie, kaip ir visi žmonės, laisvai važinėja po Lietuvą, maišosi tarp žmonių, atostogauja, meškeroja, sportuoja.

Pavyzdžiui, Palangoje atsitiktinai susitikau su atostogaujantiu buvusiu Panevėžio gimnazijoje mokyklos savo draugu, Teislių arkivyskupijos kancleriu, prelatu, daktaru Bronium Barausku, kurio nebuvau matęs nuo pat 1927 metų, kai tais metais emigravau į Braziliją.

Arba, grįžęs iš Palangos į Vilnių, sumaniau užsukti į kuriją šnektelti su diocelijos valdytoju prelatu Česlovu Krivaičiu. Su šiuo žmogumi nesuturėjęs jokios pažinties. Tikslas buvo — pasikalbėti ir kai ką parašyti mūsų laikraščiu.

Ir mano nuostabai, jis mane priėmė labai gražiai. Įėjęs vidun ir pasisveikinęs tuoj pajutau, kad turiu reikalą su gana džentelonišku žmogumi. O po valandėlės, mudu pasidarėm vienas antram atviri, kaip seni pažįstami.

Nekalbėsiu čia, kaip jo kabinete, prikrautame knygų, atsirado ant stalo šampano, cigarečių ir net Havana markės cigarų. Nekalbėsiu nei apie erdviame valgomajame tarp gėlių apkrautą stalą įvairiais patiekalais.

Šnektantis prie vaišių stalo, juokaujant ir dalijantis anekdotais aš jį vis mėginau tirti, klausinėti, stačiau klausimus.

Ir po kiek laiko iš pašnekėsio susidariau išvadą, kad Lietuvos dvasininkija dabar visiškai kitokia, negu buvo anksčiau. Daug kultūringesnė. Nebekia rankos, kad žmogus ją bučiuotų. Nebereikalauja paskutinės pagalvės iš varguolio parapijiečio už palaidojimą artimo, ar už kokį kitokį bažnytinį patarnavimą. Pasitenkina kiek kas

duoda. Tikintieji, kaip buvo, taip ir tebėra dosnūs. Kylant gyvenimo lygiui, kyla jų dosnumas, o kartu ir kunigų gyvenimo lygis. Daug yra kunigų, kurie turi nuosavas automašinas, motociklus. Vienu žodžiu, gyvena sočiai, nežiūrint kad tikinčiųjų masė ir mažėja.

Antitarybinės nuotikos beveik pas visus kunigus dingo. Su labai mažomis išimtimis, visi su tarybine vyriausybe sugyvena taikiai. Daug kunigų net džiaugiasi ja, kad atpalaidavo juos nuo rūpesčių, turėtų prieš klebonijų ūkais ir paliko ramiai dirbti pastoracinį darbą, kuriam jie turi pašaukimą. Nebereikia politikieriauti, kad turėjus geresnį gyvenimą. Dabar Lietuvoje kunigas yra pilna žodžio prasme dvasininkas, tikinčiųjų dvasios ganytojas. Ir niekas jam netrukdo šio darbo dirbti.

Nemaža su diocelijos valdytoju prelatu Č. Krivaičiu teko pasisnekti ir apie pasaulinę taiką, tautų draugystę, toleranciją. Kalbant apie taiką, štai ką jis pareiškė:

— Lietuvos dvasininkai stojiu už taiką, už tautų draugystę, kartu su visa Tarybų Sąjunga ir už tokią taiką, kokios siekia tarybinės tautos ir visas pažangus pasaulis. — ėmė jis pasakoti. — Neseniai, netoli Maskvos, Žagorske įvyko Tarybų Sąjungoje esančių ir kai kurių užsienio konfesijų atstovų suvažiavimas taikos reikalui. Suvažiavime dalyvavo ir Lietuvos Romos katalikų bažnyčios atstovai. Visi pasisakėme už taiką pasaulyje, priėmėme atitinkamas rezoliucijas, nukreiptas prieš karą.

Aš tuo tarpu prisiminiau karą, kai kuriuos lietuvius kunigus ir paklausiau:

— O kokie Tamstos santy-

kiai su Amerikon pabėgusiais lietuviais kunigais?

— Su kai kuriais susirašinėjam, su kitais tenka susitikti Romoje. Gi šiaip sau santykiai yra geri iki tiek, kol jie nepradedą kištis į mūsų Lietuvoje reikalus, kol nepradedą patarinėti ar bandyti diktuoti, kaip mes čia turime tvarkytis, orientuotis.

— Ar pateisinatė jų pabėgimą iš Lietuvos? — vėl paklausiau.

— Ne. Dvasininkas, jeigu turi pašaukimą, savo dvasios avėlių neturi palikti likimo valiai. — diocelijos valdytojas storai pabrėžė.

— Į Lietuvą vyksta iš JAV nemaža dipukų pasisvečiuoti. Ar atvyksta kunigų?

— Taip. Lankėsi čia jau Torino, Italijos kunigas Stasys Šileika, iš Čikagos kelis kartus lankėsi kunigas Jackevič, iš JAV kunigas Kaunas, Vladas Aleksonis. Pernai lankėsi iš Vakarų Vokietijos kunigas Kazimieras Senkus, čikagietis kunigas Alb. Spurgis, iš Kanados Feliksas Jucevičius, iš Lenkijos buvo atvykę du kunigai. Be to, dar iš Jungtinių Valstijų lankėsi Juozas Klūonis, V. Pikturna.

— O iš Lietuvos ar vyksta į JAV?

— Neseniai į Clevelandą išvyko pasisvečiuoti Aušros vartų vikaras Lydis.

— Atvykusiems iš kapitalistinių kraštų pasisvečiuoti kunigams ar leidžiama laisvai laikyti bažnyčiose mišias?

— Taip. Jie gali laikyti laisvai, kaip ir visi kunigai.

— Vadinas, jie nediskriminuojami?

— O, ne! Lietuvoje kunigų atžvilgiu nėra jokios diskriminacijos. Pavyzdžiui, Lietuvos kunigai yra pilnateisiai piliečiai. Susirgo — gydymas dykai, ligoninė dykai. Kaip pasauliečiai, taip kunigai yra lygūs prieš įstatymus, o įstatymai yra lygūs vieniems ir antriems.

Teko ir daugiau tolygių klausimų pastatyti prelatui Č. Krivaičiui. Jis mielai atsakinėjo. Bet man laikas baigėsi ir turėjau grįžti viešbutin prelato "Volga", kurią jis man parūpino, iškvietęs savo šoferį.

Tenka dar pabrėžti apie priekurijos stovinę Mykalojaus veikiančią bažnyčią. Kaip žinia, lenkų okupacijos metais ji buvo vienintelė Vilniuje lietuvių bažnyčia. Savo laiku buvęs fašistinis diktatorius A. Smetona joje ėmė šliūbą. Dabar bažnyčia yra garbingas Vilniaus miesto pastatas. Ji laikoma sąjunginės reikšmės architektūrinio paminklu. Man teko į ją įeiti, pasižvalgyti. Joje viskas tebėra kaip buvo anksčiau. Vilnius, 1969 m. rugpiūtis.

BEIRUT. — Arabų šalių laikūnai atsisako dalyvauti lakūnų streike tikslu išreikšti protestą prieš orlaivių prievartavimą (high-jacking).

Lietuvos Spausdiniai

"Liaudies Balsas" raštinėje galite užsiprenumeruoti Tarybų Lietuvoje išleidžiamus laikraščius ir žurnalus. Metinių prenumeratų kainos sekančios:

Dienraštis "Tiesa" — \$5.00; tris kartus į savaitę išleidžiamas "Snortas" — \$4.00; tris kartus į savaitę išleidžiamas "Valstiečių laikraštis" — \$2.50; savaitraštis "Gimtas Kraštas" — \$2.25; du kartus į savaitę išleidžiamas "Lietuvos Pionierius" — \$1.50; savaitraštis "Literatūra ir menas" — \$3.50; du kartus į savaitę išleidžiamas "Tarybinis Mokytojas" — \$3.50.

Mėnesinių žurnalų metinių prenumeratų kainos:

"Genys" — \$1.50; "Žemės ūkis" — \$8.50; "Kultūros barai" — 3.00; "Komunistas" — \$2.00; "Liaudies ūkis" — \$6.00; "Mokslas ir Gyvenimas" — \$3.00; "Mokslas ir Technika" — \$9.50; "Mūsų Gamta" — \$8.50; "Mūsų Sodai" — \$7.50; "Pergalė" — \$5.00; "Sveikatos Ansauga" — \$8.50; "Tarybinė Mokykla" — \$4.00; "Tarybinė Moteris" — \$2.00 ir "Jaunimo Grotos" — \$2.50.

Du kartus į mėnesį išleidžiamų žurnalų prenumeratos:

"Svyturys" — \$5.00; "Šluota" — \$3.00; ir keturis kartus į mėnesį išleidžiamas "Ekranas Naujienos" — \$4.50.

Kai kurių iš virš vardintų laikraščių ir žurnalų galima gauti ir pavienių egzempliorių Liaudies Balsas raštinėje. Laikraščių egzemplioriaus kainos po 5-10 c., o žurnalų po 25-50 c.

Pusmetinės prenumeratos turi būti užsakytos ne vėliau gegužės mėnesio, o metinės ne vėliau spalio mėnesio.

Užsakymus siųskite su money orderiais adresu:

Liaudies Balsas, 160 Claremont St., Toronto 3, Ont., Canada

Pastabos

Devyniasdešimt keturi Naujos Demokratų Partijos nariai Ottawoje su profesorium M. Watkinsonu priešakyje priėmė taip vadinamą manifestą, užvardintą "Už Nepriklausomą Socialistinę Kanadą".

Tarp pasirašiusiųjų manifestą yra ir profesoriai Laurier LaPierre ir Charles Taylor.

Jie šį manifestą siūlo visiems NDP nariams diskutuoti, svarstyti. Jis bus išleistas NDP konvencijai Winnipege, kuri prasidės spalio 28.

Šio manifesto autoriai reikalauja, kad NDP pasuktų į kairę, siektų pašalinimo svetimsalių dominacijos Kanados ekonominiame gyvenime, tai yra, siektų atgavimo iš svetimsalių Kanados korporacijų ir kompanijų.

Ta pačia kryptimi reiškiasi jaunesnieji NDP nariai.

Tas rodo, kad NDP nariuose reiškiasi didelis nepasitenkinimas dabartine linija, dabartiniais vadais.

Kaip atrodo, tai ir dievas įsitraukia į politiką.

Britų Kolumbijos premjeras Bennettas aiškina, kad jis ir jo partija laimėjo rinkimus Britų Kolumbijoje todėl, kad jis palaikė ryšius su dievu.

Girdi, kaip radijas ar televizija negali veikti, jeigu neįjungsi į elektros srovę, tai taip ir žmogus negalės turėti pasisekimą neįsijungęs į dievą.

Bet Manitoboje, kaž kodėl, tas pats dievas nepadėjo konservatams ir liberalams, leido laimėti socialdemokratams.

O gal šie socialdemokratai bus geresni dievo interesų saugotojai?

Pastebėjau Vilnyje, kad draugas L. Jonikas jau rašinėja pastabas.

Mes kanadiečiai labai džiaugiamės, kad draugas apgali ligą ir stoja į darbą.

Linkime draugui visai pasveikti.

Mačiau ant televizijos, kaip angliai žaidžia su pabėgėliu A. Kuznecovu, atsiprašau, Anatolijum, nes jis savo pavardės išsivadėjo.

Isrodė, lyg katės žaidimas su peliuke. Taip mizernai jis išrodo, taip negailėstingai jį kamantinėjo anglas.

Jis dabar bus tikrai belaisvis.

Turės taikytis prie savo ponų, kitaip negalės galo su galu suvesti.

Turi pralobti, kol jo kursas nupuls, kaip nupuolė kitų.

J. Y.

Nemunas ties Punia

Ką Kiti Rašo

Nesunku juos suprasti

Anądien vienas "N. Y. Times" redaktorių, James Reston, rašė, jog kada Pentagonas nori gauti daugiau pinigų, arba susirūpina sumažinimu paskyrimų, pirmiausia militaristai skelbia žvalgybos "duomenis" apie "kylančią TSRS galybę". Paskiau kuris nors admiralas pasako kalbą apie JAV laivyno "atsilikimą nuo TSRS". Pagaliau gynybos sekretorius ima kalbėti apie pavojus sumažinimo paskyrimų kariniams reikalams.

Graziai atspėta!

Šiomis dienomis Pakraščių Sargybos admiralas Hyman Rickover pravirko, kad TSRS jau pralenkia JAV submariniais, o tai laivyno galybė. Gynybos sekretorius Melvin Laird baugina pavojum mažinimo paskyrimų militarizmui.

Militaristų industrialistų kompleksui tarnaujantys baugina "TSRS įsivyravimu" Vidurio Rytuose ir Šiaurinėj Afrikoj.

Amerikiečiai bauginami JAV galybės silpnėjimu ir iš to kapitalizmui pavojum. Jie nesako "kapitalizmui", jie sako "amerikinei demokratijai" arba "amerikiniam uždėjimui". Kapitalizmas jau negarbingas žodis.

Tų pavojų, žinoma, nėra. Jei kam būtų bloga sustojus ginkluotis, tai tuzinui korporacijų, kurios pasėkų karo jau sukro-

vė desimtis milijonų dolerių ir daugiau krauna.

— Vilnis

Infliacijos pavojus

Vietnamo karas ir užlaikymas militarinių bazių įvairiose pasaulio valstybėse veda šį kraštą prie infliacijos. Bazių nuoma, įrengimai ir kariuomenės užlaikymas pareikalauja daug amerikoniškų dolerių, o užsieny išleistus dolerius tenka išpirkti auksu. Dolerio smukimą žmonės jaučia viduje ir užsieny, bet Amerikos vyriausybė ramina save ir gyventojus, kad inflacija dar nėra priėjus pavojingo taško.

Kapitalistinis triukas žmonėms raminti yra lūkuriavimas. Lūkuriavimu mes sulaukėme miestų lūšnynų, lūkuriavimu priėjome prie rasinių muštynių gatvėse, lūkuriavimu norime tęsti Vietnamo karą ir lūkuriavimu žengiamo prie infliacijos.

Atstovų Rūmų narys iš Kalifornijos Robert L. Leggett sako, kad ir ne taip aštri inflacija padaro daug skriaudos pensininkams ir kitiems pastovių pajamų žmonėms. Už kelių dienų, už savaitės, už mėnesio doleris vis mažiau ir mažiau begali įpirkti. Netenka stebėtis, kad mokytojai, gaisrininkai ir net policininkai masėmis "su-serga".

Nelaimės darbe

1967 metais darbo nelaimėse

užmušta 14,200 žmonių, sunkiai sužeista 2,200,000, lengviau sužeista 10 milijonų.

Nelaimės, taigi, užmuša daug darbininkų. Stoka apsaugos ir darbe skubumas daug prie to prisideda.

Amerikos darbininkai, kaip ir kitų šalių, yra neturtingiausia visuomenės dalis, bet jie sumoka daugiausia taksų.

1968 metais jie sumokėjo 64 procentus taksų.

Turtingieji, nedarbininkai sumokėjo 36 procentus.

Net ir nemažai milijonierų išsisuka nuo taksų mokėjimo.

—V. Andrulis

Legalizuoti piktadarystes

Čikagos policija teisėtai "pasididžiavo": Stambia antrašte "laisvojoje spaudoje" paskelbė rekordinį įvykį — bėgyje trijų dienų mieste neįvyko nei vienos žmogžudystės!

Tikrai tai rekordas, nes Čikagoje kas 24 valandas papildoma, "vidutiniai", po dvi žmogžudystės. Ligšiol žmogžudysčių "vidurkis per metus siekdavo iki 647.

Remdamasis praeities patyrimu, policijos viršininkas Conlisk šiemetam tikėjosi 700 žmogžudysčių. O čia dabar žudikai ėmė ir paskelbė "paliaubas". Tris dienas mieste neužmuštas nei vienas!

Prieš 40 metų įžymusis humoristas Will Rogers pasiūlė Kongresui planą kaip panaikinti kriminalystes Jungtinėse Valstijose, o tai ir Čikagoje.

Jo planas — legalizuoti kriminalystes, bet kriminalistus taip aptaksuoti (apmokestinti), kad jie subankrutuotų. Panašiai mūsų įstatymų leidėjai dabar daro su paprastais piliečiais.

Už taksų nesumokėjimą kalėjiman papuolė tik vienas mūsų "įžymusis" kriminalistas, cicerietis Al Capone. Jis nuteistas ne už žmogžudystes, bet už nesumokėjimą mokesčių "nuo pajamų".

Aišku, Will Rogers planą Kongresas atmetė. Piktadarystės ir šiandien Amerikoje tebėra "laisvas verslas". Atseit, piktadariai neapmokestinami; nėra pavojaus, kad jie subankrutuotų.

— L. Jonikas

Ten, Kur Garsi Krekenava

"Ten kur yra Krekenava, oi, Stovi karčiama ružava, oi..."

Ši daina, žinoma visoje Lietuvoje, atkeliavo iš buržuazinių laikų. Tačiau ne tik Krekenava anais laikais garsėjo karčiama, o beveik visi Lietuvos bažnytkaimiai ir valsčių centrai. Teisingai P. Cvirka "Frank Kruk" romane rašė, kad miestelyje buvo "7 smuklės, 7 ali-

ŠYPSENOS

Vistiek buvo sėkmė

"Ką tu turi mintyje, kad Pueblo misija buvo pasėkminga?" stebėjosi jūrininkas, Pueblo [gulos narys. "Juk mes nieko nesužinojome apie Šiaurės Korėją, o jei ką ir sužinojome, tai žuvo".

"Bet mes daug patyrėme apie JAV karo laivyną", atsakė kitas.

Labai lengva

"Atleisk man", tarė vienas New Yorko keleivis, "ar šis autobusas stoja ant Desimtosios gatvės?"

"Taip. Žiūrėk į mane", patarė kitas keleivis. "Išlipk vieną bloką pirma, negu aš išlipsiu".

Jie pasimokino

Vienas berniukas Pasedenoj, Kalifornijoje, priėjo prie autobuso vairuotojo, įrėmė pistoletą į vairuotojo pakaušį ir tarė: "Nukreipk šį autobusą į Disneylandą".

Pasiskubino

"Dėl tavo kaltės man bereikalo kainavo kokį šimtą dolerių daugiau", nusiskundė vyras žmonai.

"Kaip tai?"

"Tokia futra, kokią aš tau pirkau pernai, dabar išstatyta ant pardavimo".

nės, 2 bažnyčios, viena mokykla, sena biblioteka su dviem knygom. 'Apie tai, kaip su kortomis šposus daryti' ir 'Alaus ir kitų skanių gėrimų darymo receptai'."

Gražios Krekenavos apylinkės: "susimąstęs tamsus Nevėžis, lyg juosta juosia žalias pievas", nuostabus pušynas Varnakahnis. Mėgo jas Lietuvos dainius Maironis, bet valstiečiai gyveno sunkiai, todėl dažnai savo vargus skandindavo "ružavoj karčiamaoj". Deja, ne vargai, o patys skėsdavo kumetynų lūšnų purve. Jei ištrūktai sekmdienį iš dvaro, tavęs laukė tik bažnyčia ir karčiama. Buvo ir viena šešių skyrių medinė mokykla, kurioje 1935 m. mokėsi 80 mokinių.

Taip buvo praeityje. Šiandien Krekenava kita: stovi keturaukštė mūrinė mokykla, kurioje mokosi daugiau kaip 500 mokinių, ant daugelio krekenaviečių stogų iškilusios televizorių antenos, yra ligoninė; biblioteka, 6 parduotuvės, buitinio aptarnavimo kombinatas, kino salė.

Bibliotekos vedėja E. Pakėnienė ruošia literatūros vakarus, skaitytojų ir moterų konferencijas. Sekmdienį vis mažiau ir mažiau pamatysi jaunimo bažnyčioje — pro ją praėina, eidami į kultūros namus, biblioteką.

MAIN RIDAS

Vertė E. Vildžiūnienė

Baltoji Pirštinė

Romanas

(Tąsa)

— Prisiėkiu dangumi, čia Holtspero arklys! — išsprūdo jam. — Tikriausiai jis ir pats čia, kur nors už medžių. Bet ką jis čia veikia? Eisiu pažiūrėti. — nusprendė jis, kiek padvejojęs.

Atidaręs vartelius, Skertis nuskubėjo ten, kur stovėjo arklys.

Bet jis ėjo ne tiesiai, o per tankumyną, niūksantį abipus keliuko. Jis turėjo savo sumetimų slėptis.

— Holtsperas sero Marmadiuko Vedo parke! — murmėjo jis, atsargiai, lyg medžiotojas paskui žvėrį, sėlindamas tarp medžių. — Idomu, kurgi sero Marmadiuko duktė?

Nuo šito pavydulingo stariamo kraujas užvirė gyslose, ir jis susverdėjo, nes jam pakirto kojas.

Kančios padidėjo, kai jis, pasislėpęs tarp kaštanų pagal alėją atsargiai iškišo galvą ir pamatė, kaip iš už medžių išnirio žmogus ir priėjo prie arklio; ir tą pačią akimirką pro šakas šmestelėjo kažkas baltas — moteriška skara ar suknelė.

Vyriškį jis pažino: Henris Holtsperas! Moters nespėjo įžiūrėti, bet ten niekas kitas, tik Merijena Ved, jo minčių valdovė!

Nors kapitonas Skertis ne bailys ir prates prie visokių netikėtumų ir pavojingų susidūrimų, šį sykį jį apėmė neryžtingumas ir siaubas. Jis, apdujęs iš pėkčio ir nuoskaudos, galėjo pulsi Holtsperą ir nudurti be jokio sąžinės graužimo. Bet nenorėjo taip neapdairiai elgtis. Vakarystė dvikova, kurią jam priminė aštrus sužeistos rankos skausmas, atėmė jam bet kokį norą susidėti su Juodojuo Raiteliu. Jis tikrai nežinojo, kaip pasielgti: pasislėpti už medžių ir leisti Merijenai grįžti namo ar palaukti, kol ji prieis, ir užkalbinti ją.

Dabar jis neabejojo. Baltai apsirengusi moteris, aiškiai matoma ant keliuko, buvo Merijena Ved. Niekas daugiau negalėjo turėti tokios orios išvaizdos, kurios net ir prieblandoje nesumaišys su kuo nors kitu.

Tiktai kai raitelis išoko į balną ir pamažu nuėjo sau. Skertis atsitolino. Jis jautė, kad dabar atrodo stačiai juokingas, ir todėl geriau nepakliūti jai į akis. Bet įžeistas išdidumas sukėlė jam baisias kančias; dabar jis neabejojo, kad Merijena — Holtspero mylimoji. Nuo šios minties jį ėmė deginti pavydas, kuris nuslopino sveiką protą ir atsargumą ir nenumaldomai atūmė prakalbinti Merijeną.

Pasitelkęs visą savo šalta-

kraujškumą ir gudrumą, jis susitvardė, dėjosi esąs ramus ir nusprendė mandagiai ją užkalbinti.

Tuo tarpu Merijena priėjo tą vietą, kur jis stovėjo. Ji nejuočiomis krūptelėjo, pamatiusi iš už medžių išnyrantį Skertį. Laukinė aistra, spinduliuojanti jo akyse, negalėjo jos neišgaudinti, bet ji neparodė savo baimės. Merijena buvo pakankamai gerai išauklėta ir susivaldydavo net pavojaus akimirka.

— Labas vakaras, sere, — atsakė ji trumpai jį jo pasisveikinimą.

— Atleiskite, kad aš jus paklausiu, mis Ved, — tarė jis ir, pasivijęs Merijeną, žengė greta. — Ar nebijote viena vaikščioti tokį vėly metą, ypač dabar, kai aplinkui siaučia žiaurūs plėšikai, panašūs į tą, apie kurį man pasakojote jūsų brolis? Cha, cha, cha!

— O! — atsakė Merijena irgi juokais. — Taip būdavo seniau, kol dar kapitonas Skertis su savo grėsmingais kirasirais nebuvo apsigyvenęs mūsų namuose. Jų saugomai, manau, nėra ko bijoti ne tik plėšikių, bet net ir žmogžudžių nuo viešojo kelio!

— Dėkoju jums už komplimentą, mis Merijena. Jeigu aš galėčiau puoselėti viltį, kad Merijena Ved mūsų buvimą laiko savo apsauga, tas labai palengvintų mano nemaloniją neprasyto svečio padėtį jos tėvo namuose.

— Jūs labai malonus, sere, — atsakė ji, galvos linktelėdama duodama suprasti, kad priima jo atsiprašymą.

Bet, vogčiomis metusi tiriamą žvilgsnį į kapitono veidą, nejuočia pagalvojo: "Jeigu jis doras žmogus, tada ir šėtonas ne toks baidys, nes, jeigu jis sako tiesą, aš niekad nemačiau, kad žvilgsnis taip prieštarautų žodžiams".

— Patikėkite, mis Ved, — kalbėjo veidmainys, — mano padėtis labai mane slegia. Jaučiu, kad, čia būdamas, visus erzinu. Bet kitaip ir būti negali! Nors ir labai didelis malonumas svečiuotis jūsų garbingoje šeimoje, mielai atsakysčiau tokios didelės garbės, jeigu nenusižengčiau savo tarnybinėms pareigoms, o tarnyba karaliui — aukščiau už viską!

— Iš tikro?

— Jo didenybės kirasiru pulko karininkui kitaip negali būti.

— Taip yra tik Prancūzijoje arba Flandrijoje, kur jūs, rodos, teikėtės kariauti. Anglijoje, sere, kiekvienos anglės nuomone, yra ir kilnesnių dalykų, negu tarnyba karaliui. Nejaugi jums niekad neatėjo į galvą, kad turite jausti pareigą ir liaudžiai, arba, jeigu jūs norit

kitai pasakyti, valstybei?

— Valstybė — tai karalius! Juk monarchas pasakė: "Valstybė — tai aš!" Toks Ričardo Skerio kredo.

— Net jeigu jūsų karalius tironas?

— Aš kareivis. Argi man teisti karaliaus valdžią! Mano pareiga — klausyti jo įsakymų.

— Kilnus kredo! Kilnus kareivio jausmai! Ar norite sužinoti mano kredo, sere?

— Su didžiausiu malonumu, mis Ved! — atskė Skertis, jos paniekinamo žvilgsnio sutramdytas.

— Jeigu aš būčiau vyras, — tarė Merijena, ir jos akys sublizgėjo, — aš mieliau nusišukščiau makaulę ir užsimaukšlinčiau ant jos vienuolio kapšoną, negu nešiočiau kalaviją ir tarnaučiau nevertam karaliui! O! Yra mūsų šalyje žmonių, kurių šlovė pergyvens menką valdovų garsumą. Kai tironų vardai paskęs užmarštyje, vardai Venos, Pimo, Kromvelio, Hempdeno ir Holt... — ji užsikirto, nesiryždama ištarti vardo, kuris jai buvo pats garbingiausias. — bus minimi ir gerbiami visų žmonių.

— Pavojingos kalbos, mis Ved! — prieštaravo Skertis, kurio atsidavimas karaliui ir dar neatvėses jūtis spyrėsi prieš nevalingą žavėjimąsi gražiąja maistininke. — Bijau, kad jūs maistininke, ir jeigu aš būčiau toks ištikimas savo karaliui, koks privalėčiau būti, man reikėtų uždaryti jus į kalėjimą! Ak! — susuko jis ir pasilenkęs maldaujama balsu tarė: — Padaryti jus kaline, savo kaline — tai iš tiesų būtų maloni kario pareiga, dovana visam jo gyvenimui!

— Oho! — šuktelėjo Merijena, dėdamasi nesuprantanti šios frazės dviprasmiškumo. — Jeigu jau norite mane padaryti kaline, man reikia kuo greičiau slėptis nuo jūsų! Labanaktis, sere!

Ir, linksmai nusijuokusi, Merijena pasileido tekina, palikdama nusivylusį gerbėją, lengvai perbėgo tiltelį ir greitai dingo už aukštų, gėlyną supančių krūmų sienos.

— Išsiskyręs su Merijena, Henris Holtsperas turėjo jaustis laimingiausias žmogus. Pulkiausia moteris visoje grafystėje — o jam visame pasaulyje — prispažino mylinti ir prisiekė būti ištikima. Atrodytu, kad jis neturėjo abejoti savo laime. Bet jis nesijautė laimingas. Priešingai, jam slėgė širdį, jį jant iš pasimatymo su gražuole mylimąja. Jis žinojo, kad jie neturėjo susitikti: Merijena Ved negali būti jo!

Pajojęs kokį penkiasdešimt žingsnių, jis atsigrėžė balne, tikėdamasis pamatyti ją dar sykį ir nors akimirka išsivaduoti iš niūrių minčių.

Bet geriau jis būtų neatsigrėžęs! Jeigu iki šiol jam slėgė šir-

dį, tai dabar jis tapo nelaimingiausias iš mirtinųjų. Merijena ėjo keliuku ir jau pradėjo kilti šlaitu. Jos šviesi suknelė aiškiai buvo matyti prieblandoje. Holtsperas neatsitraukdamas stebėjo jos judesius, gėrdamasis didinga jos gracija ir lengva, grakščia eisena.

Merijena ėjo greitai žingsniu ir jau buvo nebe toli namų, kai staiga kažkas išėjo iš už medžių ir pasuko paskui ją.

Netrukus nežinomas pasivijo Merijeną, ir jie ėjo greta. Holtsperui, žiūrinčiam į juos iš tolo, atrodė, kad jie gyvai kalbasi.

Nežinomas buvo šviesiais drabužiais, su raudonu raiščiu per petį ir su aukšta skrybėle, papuošta strauso plunksnomis.

Čia negalėjo būti Merijenos brolis: Volteris buvo daug žemesnio ūgio. Negalėjo būti ir jos tėvas: seras Marmadiukas visada rengėsi tamsiais drabužiais.

Kai kaštanų alėja, kylanti kalvos šlaitu, viršukalnė pasibaigė ir Merijena su savo palydovu išėjo į aikštę, Holtsperas tuoj pažino vyriškį.

Tai buvo Skertis. Holtsperui pasidarė labai skaudu.

— Jis, matyt, laukė, kada ji praeis. Juk ne šiaip sau jis slėpėsi už medžių! Ką man daryti? Joti ten? Juk pavojinga palikti ją vieną su juo. Niekas! — suriko jis, pasistieps balne ir kumščiu grasindamas kirasirui kapitoniui. — Jeigu tik sužinosiu, kad tu išdrįsai įžeisti ją žodžiu arba žvilgsniu, aš sudorosiu su tavim ne taip, kaip vakar, o kur kas aršiau! Koks siaubingas vaizdas — murmėjo jis, žiūrėdamas į tolstancią porą. — Vilkas greta avytės!.. Bet kas čia? Jis palinksta į ją, o ji pasuka į jį galvą, atrodo, pabandanti? Viešpatie! Argi gali būti?

Jis nė nepajuto, kai sučiupo kalavijo rankeną ir spustelėjo arklių pentiniais.

Protinas gyvulys pasuko atgal į dvarą, bet Holtsperas sustabdė jį, lekiantį, kiek įkabiną.

— Aš tikriausiai iš proto išsikrausčiau, — sumurmėjo jis, — ir tu, Hiubertai, taip pat! Ką ji pamanytų apie mane? Ir ką galėčiau pasakyti, pasirodęs prieš ją? Ne, tai beprasmiška! Bet jeigu teisingai galvoju, tada, vadinas, be reikalo mane graužė sąžinė, be reikalo kaltinau save... Štai ji jau prie tiltelio. Ji aplenkia jį, bėga nuo jo... Štai ji pasuko prie namo... Jis stovi vienas. Jis, matyt, nesitikėjo, jog ji pabėgs! O Merijena, jeigu aš įžeidžiau tave įtarinėjimais, tai tik todėl, kad netekau proto iš meilės! Atleisk, atleisk! Niekaados daugiau nebesėksiu tavęs!

Su šiais žodžiais Holtsperas apgrėžė arklių ir neatsisukdamas nuėjo vartų link.

Išjojęs į platų kelią, jis pasi-

leido šuoliais. Toj vietoj, kur prasideda takas į Uolotąją Daubą, jis sustabdė arklių ir, užuot pasukęs juo, neryžtingai atleido pavadžius.

Pažvelgęs į dangų pro žalią medžių skliautą, jis pamatė, kad dar tebedega purpurinio saulėlydžio atšvaitai, o patamsėjusioje mėlynėje rytuose ryškiai boluoja siauras mėnulio piauvas.

— Tur būt, nė neverta joti namo, — sumurmėjo jis, išsimdamas laikrodį ir iš arti pasžiūrėdamas į jį. — Kaip greit prabėgo ši miela valandėlė! Netrukus visi turi susirinkti. Jeigu josiu neskubėdamas, nuvyksiu ten kaip tik laiku, ir tu, Hiubertai, gausi vakarienę "Saraceno galvos" arklidėje... Štai moteris lange! Ak, tai Merijena!

Jis taip šuktelėjo, kai, pasukęs galvą Belstrodo Parko pusėn, tarp kaštanų viršūnių pamatė apšviestus pilies langus. Jo žvilgsnį patraukė langas viršutiniame aukšte, kur tarp praskleistų užuolaidų, ryškiai apšviesta kambary degančios lemos, stovėjo moteris. Ji buvo per toli, kad galėtum gerai įžiūrėti, bet iš didingų ir taisyklingų linijų Holtsperas neapsirikdamas atspėjo, kad ten Merijena Ved.

Jis ilgai žiūrėjo į ją šypsodamasis, pašukčiui giliai atsiduso, timptelėjo Hiubertą už pavadžio ir neskubėdamas nuėjo.

Netrukus priėjo apleistą trobelę Dzeret Hise; mėnulis aiškiai apšvietė apgriuvusią lūšnelę — Gregorio Harto pasalą. Bet dabar čia jau nebuvo nei jo, nei jo ištikimųjų sėbrų; dingo net ir šatros, ant kurių jie laikėsi, ir buvo sunku įsivaizduoti juos žiūrinčiam. — Mes nujoje ketvertą gėtur būt, ja du Parksas. Dzeret Hise: — Gaila, nesirodo šėčiau, kad juos surišėjomis! Vis guostume jie taip apnykite, pa marškiniai rėčiau pan karaliaus marškinis cha, cha! jau kažku gimą, — t benamiai po pasaulį čia užtikę

— Jūs pitone, — kis, — ka atėmė ar atamanas kioja, o j — Ne! — Tur b valstiečio tį į lauki jam! Mes sugaišom Hisas, ta vietoje. F

Ir vad: leido šuo speras, s je, palyd paskendv ginklų žv

— Vos Hiubertas sužvengė, skardžiai ir pratisai atsiliepė žvengdami ne vienas, o keli arkliai.

Holtsperas tuoj sulaukė žirgą ir susirūpinęs įsiklausė. Arkliai žvengė kažkur nuo Raudonosios Kalvos, o paskui greit pasigirdo smarkus kanojų dundėjimas ir šarvų skambesys.

— Raitelių būrys! — sušnibždėjo Holtsperas. — Greičiausiai Skerčio kirasirai grįžta iš Eksbridžo. Na, Hiubertai, slėpkitės greičiau, kad jie nepamatytų mūsų!

Ir jis, lengvai truktelėjęs pavadi, pasuko arklių į tankumyną už trobelės.

Arklių trypimas ir ginklų skambesys buvo jau visai arti; girdėjosi kimūis balsai, juokas; pagaliau raiteliai išnirio iš už

Rugsėjo 14 mas Sūnų ir nės Draugijos mielis J. V. V. lis Ed. Petrul linksminti gr to, turėsime kandžių.

Tad visi es lyvauti. Iki p jo 14.

medžių ir iš lūšna.

Jų buvo se priekyje, kit Pirmasis

mundurą, ki Prijojęs t

giai truktel sustojo ir ka

— Puska: jo būrio v: pirmajį rait

čia ne ta v plėštas kar: žiūrėkite, š

na, apie ku būt, tai ir

Kaip jūs m — Lyg ir

ne, — atsal kas čia d Mes nujoje

ketvertą ge tur būt, ja

du Parksas. Dzeret Hise:

— Gaila, nesirodo š

čia, kad juos surišė

jomis! Vis guostume

jie taip apnykite, pa

marškiniai rėčiau pan

karaliaus marškinis

cha, cha! jau kažku

gimą, — t benamiai

po pasaulį čia užtikę

— Jūs pitone, — kis, — ka

atėmė ar atamanas kioja, o j

— Ne! — Tur b valstiečio tį į lauki

jam! Mes sugaišom Hisas, ta

vietoje. F

Montrealo žinios

Montrealiečių Kronika

Išvažiavimas

Rugsėjo 14 dieną yra rengiamas Sūnų ir Dukterų Pašalpinės Draugijos išvažiavimas pas mielus J. V. Vekterius. Jaunuolis Ed. Petrusis žada visus palinksminti gražia muzika. Be to, turėsime laimėjimus ir užkandžių.

Tad visi esate kviečiami dalyvauti. Iki pasimatymo rugsėjo 14.

Janina

medžių ir išjojo į pievelę ties lūšna.

Jų buvo septynetas — vienas priekyje, kiti išsiriakavę po du. Pirmasis vilkėjo karininko mundurą, kiti buvo kareiviai.

Prijojęs trobelę, vadas staigiai truktelėjo arkli: paskui sustojo ir kareiviai.

— Puskarininki! — šuktelėjo būrio vadas, atsigrėžęs į pirmąjį raitelį už savęs. — Ar čia ne ta vieta, kur buvo apipūstas karaliaus pasiuntinys? Žiūrėkite, štai apgriuvisi lūšna, apie kurią jis kalbėjo. Tur būt, tai ir yra Džeret Hisas. Kaip jūs manot?

— Lyg ir taip, ponas kapitone. — atsakė puskarininkis. — kas čia daugiau galėtų būti. Mes nujojome nuo Eksbridžo ketvertą gerų mylių, ir iš čia, tur būt, jau visai arti Belstrodo Parkas. Vadinasi, čia ir yra Džeret Hisas.

— Gaila, kad šitie nevidonai nesirodo šiandien! Daug duociau, kad galėčiau parsitempti juos surištomis rądomis ir kojomis! Vis nors mažumą paguostume vargšą Kanfilą, kurį jie taip apšvarino! Tik pamanykite, palikó vos su vienais marškinišais! Cha, cha, cha! Norėčiau pamatyti tokį vaizdą: karaliaus rūmų dabita vienas marškiniškas mėnesienoje! Cha, cha, cha!... Man regis, girdėjau kažkur netoli arklio žvengimą. — tęsė jis. — Jeigu šitie benamiai plėšikai nesivalkiotų po pasaulį, gal mes būtum juos čia užtikę.

— Jūs pamiršote, ponas kapitone. — pasakė puskarininkis, — kad jie iš pono Kanfilo atėmė arkli. Gal šitas plėšikų atamanas dabar jau nebesivalkioja, o jodinėja raitas.

— Ne! — atsakė karininkas. — Tur būt, žvengė koks nors valstiečio kuinas, paleistas naktį į lauką pasiganyti. Na, joram! Mes ir taip daug laiko čia sugaišome. Jeigu čia, Džeret Hisas, tai mes jau turime būti vietoje. Pirmyn!

Ir vadas su savo būriu pasikeido šuoliais. O Henris Holtsperas, slypėjęs medžių šešėlyje, palydėjo juos piktu juoku, paskendusiu kanopų dundesy ir ginklų žvangėjime.

(Bus daugiau)

Atvyko

Antanas Urbanavičius su sūneliu Eddy lankosi Montreale pas brolių Juozą iš Čikagos.

Pas R. M. Karalevičius lankosi giminaičiai iš Čikagos. Linksmos jiems viešnagės!

Užbaigė mokslą

V. Skripka, J. ir P. Skripkų

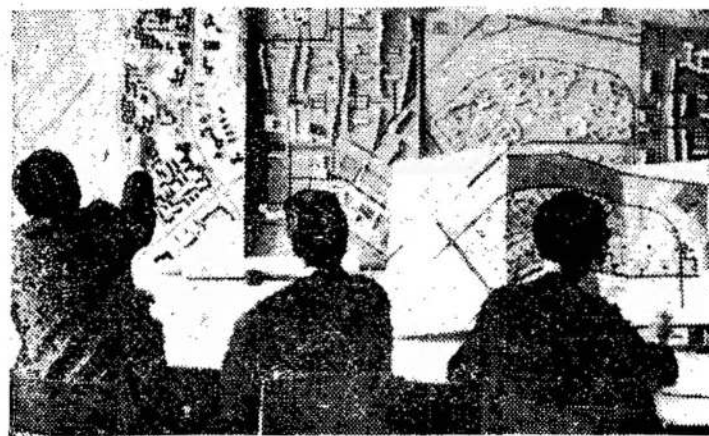
sūnus, užbaigė McGill universitetą. Nors jau mokytojauja, bet dar vis siekia aukštesnio mokslo.

Linkiu daug laimės, Vytai!

Susirgo

Pranas Bunkus su žmona buvo atvykę pas K. Milevičius iš New Yorko, bet staigiai susirgo jo žmonai, kitą dieną turėjo išvažiuoti.

Verutė Mikalauskienė, Kazė Keršienės sesutė, kuri jau se-

Miestų statybos projektavimo instituto Kauno filialo architektai ruošia respublikos miestų projektus artimiausiems 15-20 metų, siekdami, kad jie atitiktų visus laikmečio reikalavimus. Nuotraukoje: grupė architektų svarsto naują Dainavos mikrorajono šiaurinės dalies projektą. M. Ogajaus nuotr.

niai serga sunkiai bepagydomomis kojų žaizdomis, dabar ligai paastrėjus, vėl paguldyta Reddy Memorial ligoninėje. Sunkiai susirgusią motiną aplankyti atvažiavo sūnus Juozas iš Detroit, Mich., JAV.

Linkiu greitai susveikti.

Mirė

Rugpjūčio 27 dieną staigiai ir netikėtai mirė Stasys Ježinskas, sulaukęs 66 metų amžiaus, palikdamas nuliūdime sesutę Verą Knistautienę, švogery Joną ir sesers sūnų Stasiuką.

Iš Lietuvos atvyko 1929 metais. Velžių kaimo, Panevėžio apskrities.

Velionis buvo laisvų pažiūrų, priklausė prie visų pažangių organizacijų.

Atsisveikinimo žodį tarė Jonas Vilkelis.

Gili užuojauta seseriai Verutei su šeima. Mes irgi liūdime netekę gero tautiečio. O velioniu — lai būna lengva Kanados žemelė.

J-na

Susirgo

Gavome žinią iš Montrealo, kad mūsų korespondentė J-na susirgusi ir turėjo šauktis gydytojo pagalbos.

Padėka

Mirus mūsų brangiai ir mylimai dukrelei Jennei, mes susilaukėm daug užuojautos, tad norime išreikšti viešai nuoširdžiausią padėką visiems, kurie išreiškė užuojautą, dalyvavo šermenyse, prisiuntė gėlių, J. P. Skripkams už suteiktą vietą dėl pusryčių, šeiminių kėms už puikų darbą.

Jūs visi padėjot mums pernešti didelį skausmą. Niekad jūsų visų nepamiršime. Dar kartą ačiū už viską.

Liekame nuliūdę netekę brangios dukrelės,

Tėveliai J. B. Jarnalinskas

Sesutė Jenette su šeima

Brolis Henry su šeima

WINDSOR

DRY CLEANERS & DYERS CO. LTD.

Valome visokius drabužius, gardinas, blankietus, lovų uždangalus, karpetus, chesterfieldus ir bile ką, kas tik yra jūsų namuose.

Windsor yra viena iš vėliausių ir moderniausių Dry Cleaning šapų Montreale. Turime naujai įrengtą moderniausią STORAGE. Greitas patarnavimas.

20 metų patyrimas garantuoja darbą.

Savininkai:

A. Keršys, P. Petrulis, P. Keršulis, A. Greibus
1205 CHURCH AVE. P.O. 8-6679
VERDUN, QUE.

HILL TOP MOTEL

Route 17 West Vaudreuil, Que.

33 kambariai, maudymosi baseinas, arkliai pajodinėjimai, pirmos klasės valgykla su pilnu laisniu, rami vieta pailsėti. Butai dėl nuo 2 iki 8 asmenų.

Motelis randasi ant kelio 17-to apie mylia į vakarus nuo Dorion, Que.

Rezervavimui vietos prašome telefonuoti: 234-4591 arba 453-3401.

Savininkas A. NAGINÉ

Rugpjūčio 27 dieną staigiai mirus Stasiui Ježinskui, reiškiam gilią užuojautą sesutei Verutei, jos vyrui Jonui ir jų sūnui Stasiukui. Taipgi liūdime netekę gero draugo ir tautiečio.

J. J. Vilkeliai
K. J. Gelčiai
O. E. Streliai
J. O. Bruzai
T. N. Mikuliai
R. K. Spaičiai
P. F. Nakai
T. M. Jonušiai
J. A. Brakniai
G. J. Bennettai
K. Kiela
T. O. Grimaikai
E. S. Pečiulaičiai

O. Kielienė
M. Glaveckienė
M. Mafusevičienė
M. Čekaitienė
V. Sapkauskas
E. Juodis
V. Račys
Ch. Bobelis
N. Vinskaitienė
J. Mickūnas
J. Vagonienė
V. J. Vekteriai

Montreal, Que.

Mirus Stasiui Ježinskui, reiškiam giliausią užuojautą velionio sesutei V. Knistautienei ir jos šeimai; taipgi giminėms ir artimiesiems, o mes liūdime netekę nuoširdaus ir pažangaus draugo!

J. V. Marozai
F. J. Kausakiai
J. E. Petrauskai
A. E. Morkevičiai
A. M. Tamkevičiai
J. S. Cičinskai
J. P. Skripkai
A. K. Keršiai
J. E. Urbanavičiai
Ch. E. Zieniai
F. A. Suplevičiai
A. J. Greičiai
T. M. Subačiai
J. V. Verbylai

L. P. Kisičiai
V. V. Zavičiai
J. S. Petroniai
K. P. Trečiokai
A. Skrupskienė
E. Juraitienė
B. Šalčiūnas
P. Valinčienė
L. Skripka
Ch. Žekonis
P. Petrulis
Iz. Abekas
J. Stukas

Montreal, Que.

Staigiai mirus Stasiui Ježinskui

Reiškiam gilią užuojautą velionies artimiesiems ir kartu liūdime netekę savo prietelio ir tautiečio.

Jonas Simonavičius Jonas Lubinskas

Montreal, Que.

Montrealo Lietuvių Sūnų ir Dukterų Pašalpinės Dr-jos valdybos nario Mykolo Martusevičiaus, Čikagoje, JAV, mirė brolis

JONAS MARTUSEVICIUS

Mykolui, jo šeimai ir giminėms nuliūdimo valandoje reiškiam giliausią užuojautą.

Dr-jos Valdyba

Montreal, Que.

Vancouverio žinios

VANCOUVER. — Tai ir vėl turime Social Credit valdžią. Rugpiūčio 27 rinkimuose vėl laimėjo socialkreditoriai, kurie valdė Britų Kolumbiją per 17 metų.

Tiesa, kad ji įvedė sveikatos apdraudą, bedarbiai gauna valdžios pašalpą, numušė \$150 nuotaksų, ko kitos partijos negalėjo įvykdyti.

Kaip visiems yra žinoma, Nauja Demokratų Partija (socialdemokratų) buvo stipri partija Britų Kolumbijoj. Pirmesniuose rinkimuose bemaž ko nelaimėjo. O dabar su nauju vadu Tom Burger priesakyje tikrai manė laimėti ir pats premjeras matė sau pavojų. Bet premjeras Bennetas nesėdėjo rankas nuleidęs, jis dėjo visas pastangas, su savo pagelbininkais šmeižė naujus demokratų. Girdi, kas balsuos už NDP, tas balsuos už nedarbą, prieš laisvę. Sakė, žiūrėkit kas dedasi Vietname, Čekoslovakijoje. Jei NDP laimėsianti, tai Britų Kolumbiją sujungsianti su Manitoba, o paskui ginklu priversią ir Albertą su Saska-

čevana pasiduoti. Taip žūsianti demokratija Kanadoje. Pasirodo, kad dauguma patikėjo tai propogandai.

Reikia pridėti ir tai, kad socialkreditoriams padėjo laimėti ir konservatai, nestatydami nei vieno kandidato. Kiekvienam aišku, kad konservatai balsavo už socialkreditorius. Tas pat ir su liberalais. Jie turėjo kandidatų, bet nesitikėjo laimėti, tad dauguma balsavo už socialkreditorius.

Patėmijau, kad kur gyvena daug hipių, ten daugiau išskabų ragino balsuoti už NDP. Daug kam nepatiko, kad hipiai eina su naujais demokratais ir balsavo už socialkreditorius. Man teko kalbėti su pora hipių, kurie agitavo balsuoti už naujus demokratų. Jie sakė: Jūs balsuokit už naujus demokratų, o mes nebalsuosim, nes jeigu nauji demokratai laimės, tai mums reiks dirbti, o dabar mes žaunam mokėti ir be darbo būdami. Pasirodo, kad ir hipiai buvo papirkti ir dirbo iš vien su kreditoriais.

Štai kodėl nauji demokratai oralaimėjo. Trys partijos ėjo iš vien, o joms padėjo ir hipiai. C. M.

Triukšmas Padeda Įsiminti?

Daugelis žmonių iš praktikos žino, kad triukšmas trukdo susikaupti, kai reikia ką nors rimtai apmąstyti. Tačiau ar visada triukšmas kenkia protiniam darbui? Londono universitete, vadovaujant dr. Maklinui, šiuo klausimu atlikti eksperimentai davė įdomių ir kiek sensacingų rezultatų. Jie rodo, kad triukšmas kliudo įsisavinti medžiagą, tačiau, patikrinus medžiagos įsiminimą kitą dieną, paaiškėjo, kad geriau įsiminama kaip tik ta informacija, kuri buvo perteikta, esant triukšmui.

Dr. Maklinas parodė studentams, su kuriais pravedė eksperimentą, šešias poras diapozityvų. Kiekvienoje poroje buvo beprasmiskas skiemuo ir skaičius. Iš studentų buvo reikalaujama, kad jie pasakytų teisingą skaičių, kai jiems būdavo vardinamas kiekvienas iš šešių beprasmiskų skiemenių. Kitais sakant, buvo reikalaujama, kad studentai suformuluotų "asociacijas" tarp skiemenių ir skaičių.

Viena grupė dirbo esant 85 db triukšmui, kita — tyloje. Rezultatai parodė, kad medžiaga blogiau įsisavinta, esant triukšmui. To ir buvo galima laukti, remiantis kasdienine patirtimi.

Sekančią dieną eksperimentatoriai vėl pakvietė studentus į laboratoriją ir paprašė prisiminti teisingus skaičius, atitinkančius vardinamus beprasmiskus skiemenis. Paaiškėjo, kad geriau medžiagą įsiminė tie studentai, kurie mokėsi, esant triukšmui.

Dr. Maklinas taip pat nustatė, kad rezultatai nepriklausė nuo to, ar studentai iš anksto žinojo, ar ne apie bandymų pobūdį. Vieno eksperimento metu studentų paprašė įsiminti skaičius, o per kitą eksperimentą

jiems buvo įteigiama mintis, kad juos ruošiamasi patikrinti visiškai nauju šios užduoties aspektu (įsiminti spalvas, demonstruojamas tarp diapozityvų su beprasmiskais skiemeniomis ir skaičiais). Abiem atvejais staigiai prisiminti skaičius blogiau sekėsi tiems studentams, kurie mokėsi, esant triukšmui. Tačiau sekančią dieną jų atmintis buvo geresnė. Susidaro įspūdis, kad, esant triukšmui, medžiaga įsiminama tvirtiau. Galimas dalykas, kad, greta kitų triukšmo stimuliuojamų sąlygų, padidėja bendrasis smegenų aktyvumas.

Bitės — geradarės

Vis daugiau žmogus panaudoja bites, kovodamas prieš nepalankias jam gamtos sąlygas. Vienas prancūzų mokslininkas, tiriantis Montobane vynuoges, įrengė 5 avilius savo bandyminiame 5 ha vynuogyne. Mokslininkas tvirtina, kad bitės nepajėgia pradurti vynuogių žievėles, o tegali jas laizyti. Štai dėl to jis įkurdino bites vynuogyno teritorijoje; laizydamos pradurtas ir pažeistas vynuoges, bitės apsaugo gretimas uogas nuo gedimo.

Štai dar vienas pavyzdys, kaip bitės padeda žmogui. Paaiškėjo, kad bitė-motinėle gamina medžiagą, kuri panaikina kitų bičių gebėjimą daugintis. Neseniai entomologai išaiškino, jog ši medžiaga gali sustabdyti uodų lervų vystymąsi ir jas

užmušti. Dabar galvojama panaudoti bites-motinėles kovoje prieš kenksmingus uodus, kurie perneša pavojingą žmonių ligą — maliariją.

Apie Viską

PANMUNJOM. — JAV sutinka atsiprašyti Šiaurės Korėją už pažeidimą jos sienos, kad tik korėjiečiai paleistų tris amerikiečius, kurie buvo nužudyti sykiu su helikopteriu.

KVEBEKAS. — Premjeras Bertrand pareiškė, kad Montreale paroda — Man and His World — bus atdara ir kitais metais.

CAIRO. — Egiptas, Jordanas, Sirija, Irakas ir Sudanas kreipėsi į visus arabus, kad remtų jų kovą prieš Izraelį.

Čia tarėsi dvi dienas minėtų šalių lyderiai, kurie po to išleido atsikreipimą į arabus visame pasaulyje.

VANCOUVER. — Trys tūkstantčiai Britų Kolumbijos uostų darbininkų nutarė per balsavimą nuspręsti, ar eiti į streiką, ar ne.

PORT ARTHUR. — Studentų sąjungos konvencija nubalsavo paskirti \$4,000 marksinėms studijoms. Bus paskirti penki asmenys šiam darbui.

Lietuviška Valgykla

UNION CAFE

387 SHERMAN AVE. N. HAMILTON, ONT.
Sviežias maistas. Geras pasirinkimas įvairių lietuviškų valgių. Turime kambarių apsisojimui.
Savininkas Ch. Pampalas
Telefonas: 544-6917

LIETUVIS PLUMBERIS

J. Lisauskas
Įrengiam Aliejinį Apšildymą
Atliekam Kitus Plumberio Darbus
Darbas Garantuotas — Prieinama Kaina
148 WESTMINSTER AVE. Tel. LE. 2-5191
Toronto

Akių ir Akinių Specialistas

G. S. MERRITT

Optometristas — Optikas
Skaitymui akiniai \$15.00 ir daugiau
Bifocals — \$19.00 ir daugiau
(Iškaitant akių egzaminavimą)
Valandos: 9-12 ir 1-6. Treč. po pietų uždaryta
Antradi. Ketvirt. ir Penkt. vakarais pagal susitarimą
1175 Dundas St. W. Tel. LE. 5-6400
Toronto, Ont.

Advokatas - Notaras

WILLIAM PALAMAR

Suite 133
17 QUEEN ST. E. TORONTO
Office EM. 2-1941 - Telefonas - Res. RU. 1-2177

FRANK VASS, B.A.

Advokatas - Notaras
263 College Street
WA. 2-6112, WA. 2-6111
Res. — CL. 1-0851
Toronto

J. LUNSKY

AKIŲ SPECIALISTAS

Egzaminuoja akis, ištiria akių nervus, nuo kurių paeina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pri-taiko akinius.

470 College W., Toronto
Tel.: WA. 1-3924

Dėl Siuntinių į Tarybų Lietuvą

Ir kitas Tarybų Sąjungos Respublikas

UKRAINSKA KNYHA

Priima persiuntimui gatavai sudarytus siuntinius tik iš naujų drabužių, medžiagos, avalynės, maisto ir kitko.

Suteikia Patogiausį Ir Greičiausį Patarnavimą

Muitas ir kitos persiuntimo išlaidos apmokamos per mūsų firmą ir gavėjui nieko nebereikia primokėti.

Ukrainska Knyha centras ir skyriai randasi:

TORONTE: — 962 Bloor St. W.

WINNIPEG: — 613 Selkirk Ave.

EDMONTONE: — 10803 — 95 St.

VANKUVERYJE: — 2643 E. Hastings St.

Toronto įstaigoje turime gerą pasirinkimą įvairių medžiagų, drabužių, avalynės bei odos dėl siuntinių.

Toronto įstaiga atdara kas dieną nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro. Sekmadieniais ir pirmadieniais uždaryta. Rašant mums laiškus, prašome rašyti anglų kalba.

Centrinė raštinė

Ukrainska Knyha

962 Bloor St. West, Toronto, Ont.

Telefonas: LE. 4-7551